

Teatre SANS

**SENSE PAGA,
NINGÚ PAGA!**

Dario Fo

INFORMACIÓ I RESERVES
971 72 71 66

ESTUDI
Z E R O
T E A T R E

Consell de
Mallorca

■ Departament de Cultura

SENSE PAGA, NINGÚ PAGA!

DARIO FO

REPARTIMENT

PEPA RAMON

ANTÒNIA

LOURDES ERROZ

MARGA

PERE MESTRE

JOAN

DOMINIC HULL

LLUÍS

JOAN PERE ZUAZAGA

**POLICIA NACIONAL
GUÀRDIA CIVIL
ENTERRADOR
PADRÍ**

LAURA DALMAU

**CAIXERA
GUÀRDIA CIVIL
VEÏNADA**

JAUME SASTRE

**GUÀRDIA CIVIL
VEÏNAT**

SENSE PAGA, NINGÚ PAGA!

DARIO FO

SINOPSIS

Una divertidíssima comèdia de Dario Fo

Set actors donen vida als diferents personatges amb jocs d'equívocs que recorden un vodevil contemporani amb moments de participació i proximitat, i jocs inspirats en el clown o la farsa.

Davant uns esdeveniments dramàtics tractats en clau grotesca i a través del mecanisme de la diversió *cerca* crear la indignació civil i política transformant-la i usant la rialla com a alliberament de la repressió.

Fo era un visionari i un gran generador de situacions còmiques a partir d'una realitat incòmode i amb una crítica mordaç de les desigualtats i dels comportaments autoritaris.

SENSE PAGA, NINGÚ PAGA! representa un teatre social, popular, i polític... fins i tot èpic segons el mateix Fo arrelat en la més profunda tradició mediterrània, un teatre que beu del bufó i que entronca directament amb la commedia dell'arte com una joglaria contemporània.

SENSE PAGA, NINGÚ PAGA!

DARIO FO

FITXA TÈCNICA

Vestuari i utillatge:

**Lourdes Erroz
Estudi Zero Teatre**

Espai escènic:

**Dominic Hull
Estudi Zero Teatre**

Il·luminació:

Oleg Zahiney

Gestió i Producció:

**Estudi Zero Teatre
Antònia Beltran
Pepa Ramón**

Tècnic llum i so:

Oleg Zahiney

**Administració
i disseny gràfic:**

Antònia Beltran

Ajudant de Vestuari:

Cati Santos

Ajudant de direcció:

Antònia Oliver

Dramatúrgia i direcció:

Pere M. Mestre

SENSE PAGA, NINGÚ PAGA!

DARIO FO

PLANTEJAMENTS ARTÍSTICS

Basada en fets reals. Aquesta obra teatral conta una història que va ocórrer a Itàlia en relació a un supermercat. Degut a una crisi que van patir (semblant a la dels darrers temps), els preus pujaren de manera escandalosa i els productes bàsics quedaren fora de l'abast de la classe obrera, que a més veia els seus salaris minvar. Finalment, es van revolucionar. Cosa que va provocar la reacció de la policia civil i local.

A l'obra algunes persones es revoltent al supermercat del barri i se'n duen alguns productes sense pagar. N'Antònia és una d'elles, i està orgullosa d'haver-ho fet. L'únic problema és el seu home, que com ell mateix assegura, prefereix "morir de fam que robar una barra de pa". Per aquesta raó, es veu envolta en un munt de gracioses situacions que compartirà amb na Marga, la seva jove amiga. Sopes de menjar de canari amb caps de conill congelats, intercanvis d'embarassos i moltes altres més coses.

Sense Paga, Ningú Paga! representa un teatre social, popular, i polític... fins i tot èpic segons el mateix Fo arrelat en la més profunda tradició mediterrània, un teatre que beu del bufó i del clown i que entronca directament amb la commediadellarte com una joglaria contemporània.

Amb un esperit rebel i crític, que defensa les classes més desfavorides davant l'opressió del poderós

SENSE PAGA, NINGÚ PAGA!

DARIO FO

El muntatge que ara presentam té un contingut de revolució quotidiana i senzilla.

Creat en els anys setanta, va se revisat pel mateix Fo a finals del 80 i encara ara, per desgràcia manté intacta la seva vigència.

En una societat, on les diferències són de cada vegada més grans i on la recuperació econòmica és cosa només dels grans empresaris i de la banca, i a on els poderosos ho són de cada dia més i on les desigualtats s'accentuen paorosament, amb uns índex de pobresa que fan feredat, en un moment on es manté una política europea comuna a favor de les retallades i contra els drets humans més elementals, un muntatge com *Sense Paga, Ningú Paga!* representa un cop d'aire fresc, un espitjada cap a una sortida revolucionaria i sincera.

Aquest muntatge està concebut com un teatre pobre per als pobres. Quan els preus puguen i no així les nòmines, Fo reivindica un teatre amb una funció política incitant a la desobediència civil.

Usant un llenguatge planer, casolà però sense caure mai dins la vulgaritat, crítica els vicis del poder: la prepotència, la hipocresia, la violència, els tòpics i la retòrica, la burocràcia i la violència del capitalisme...

Un teatre que fa riure , però que també provoca, fa pensar, fa sentir calfreds, et pot deixar perplex,... però sempre et diverteix i la rialla et sacseja la consciència.. Un teatre que qüestiona de manera de vegades desesperada problemes bàsics de la nostra crònica diària

SENSE PAGA, NINGÚ PAGA!

DARIO FO

LA CRÍTICA HA DIT

SENSE PAGA, NINGÚ PAGA!

Embarassos que no ho són, morts que no ho acaben d'estar, policies per triplicat, lladres morts de gana, proletaris extremistes amb problemes ètics i conviccions relatives amb alternatives, revolució social de supermercat, vaguistes i esquiroles d'una crisi d'ombra allargada. Dario Fo en estat pur i en clau de vodevil, delirant, però com sempre font torrencial de material de denúncia per a franc-tiradors sociopolítics; crític, àcid, incisiu, demolidor amb els poders fàctics, amb el sistema... anarquia. Crònica social i política despietada, des de la broma, la caricatura, la paròdia, la pallassada, però càustica com sempre, com mai. Amb Fo rep tothom, i gaudim tots. I Estudi Zero se l'en duu cap al terreny de la bufonada, la barrabassada, l'embolic dialèctic i l'embull escènic, i es deixa portar pel ritme que marca el mateix text, convenientment adequat i actualitzat, i farcit de moments còmics i realment efectius...

Javier Matesanz, Fancultura, 11-03-18

COMEDIA EN ESTADO PURO

...Noventa minutos diseñados para irse de la sonrisa a la carcajada y de paso echarle un vistazo a un duro día a día. Excelente el cuadro final mudo, con personajes protagonistas y secundarios deslizándose atropelladamente sin una dirección clara sobre el escenario en un claro homenaje a las Comedias de enredo de Chaplin y Keaton... Unos personajes caricaturescos que darán pie a un sinfín de malentendidos, que provocan una accidentada sucesión de enredos con los que el dramaturgo italiano plantea su implacable crítica social...

Fernando Merino, Diario el Mundo, 18-03-18

COMEDIA ÁCRATA

...Un texto de Dario Fo, todo un nobel de literatura; sarcástico, incisivo -como todo lo que escribía- demoledor contra el sistema establecido, incluso cruel si se terciá, sirve de base y palanca para la última propuesta de Estudi Zero, recibida con entusiasmo por un Teatre Sans Lleno en la función del sábado. Y es que la compañía no defrauda jamás a su público. El vodevil, intenso, algo caótico, la bufonada; ese continuo entrar y salir de personajes hilarantes; unos gags a veces histriónicos, delirantes en ocasiones, eficaces casi siempre, que juegan con el imaginario colectivo, con los guiños a la actualidad (Trump incluido) con los denominadores comunes del humor, fácilmente accesible... este montaje en concreto, se va llenando de engaños más o menos inocentes de tretas y trucos esperados y llevados al límite, de embarazos surrealistas, de persecuciones locas, y también de discurso de clase, de lucha obrera y de sana irreverencia. Todo al servicio de unos intérpretes con oficio... la parodia, la caricatura y la gamberrada encuentran perfecto acomodo en los textos de Fo, que siempre invitan a la soflama anárquica y Estudi Zero ha sabido sacarle jugo...

Rafael Gallego, Diario de Mallorca, 19-03-18

SENSE PAGA, NINGÚ PAGA!

DARIO FO

LA CRÍTICA HA DIT

PODER FEMENINO

Teatro a tope para asistir a este trabajo que ha conseguido una respuesta entusiasta del público. Masiva y cómplice... La gente de Sans acierta de pleno en programar esta divertida sátira, Una comedia de enredos, desarrollados con ingenio y adaptados con más ingenio a las peculiaridades del local: idas y venidas, entradas y salidas, transformaciones del policía en guardia civil o incluso suegro, las ventanas virtuales a través de las que divisamos la calle. Un personaje memorable, Antonia, tejiendo la madeja de los despropósitos sin perder el acento coloquial que nos acerca a su realidad como si fuéramos parte de la familia o el vecindario. Comedia acelerada que mantiene el ritmo sin descarrilarse, consiguiendo integrar los muchos nuevos elementos que se van añadiendo a la rocambolesca trama, hasta un final donde se reúnen todos los hilos. Gran desenlace. Una comedia de enredos, desarrollados con ingenio y adaptados con más ingenio a las peculiaridades del local: idas y venidas, entradas y salidas, transformaciones del policía en guardia civil o incluso suegro, las ventanas virtuales a través de las que divisamos la calle... Un personaje memorable, Antonia, tejiendo la madeja de los despropósitos sin perder el acento coloquial que nos acerca a su realidad como si fuéramos parte de la familia o el vecindario... Comedia acelerada que mantiene el ritmo sin descarrilarse, consiguiendo integrar los muchos nuevos elementos que se van añadiendo a la rocambolesca trama, hasta un final donde se reúnen todos los hilos. Gran desenlace.

Emili Gené, Última Hora, 24-03-18

SENSE PAGA, NINGÚ PAGA!

DARIO FO

FOTOGRAFIES

